

Primàries, l'espai polític per fer efectiu el Primer d'Octubre

written by Llorenç Prats | 3 de març de 2020

Hi ha un segon espai polític on aplegar coherència i determinació.

El bloc dels partits polítics tradicionals va per una banda. Fan i desfan abusant de la confiança de la gent. La gent després de votar veu com queda marginada. Però a l'altra banda, hi ha els que busquen la regeneració democràtica i el compromís ciutadà. És la gent de Primàries Catalunya. Un segon espai polític que neix després del primer d'octubre de 2017.

La constitució d'una comunitat és una realitat de fet. Un cop existeix, que tingui o no aparell legal és purament instrumental. El primer d'octubre, amb el referèndum d'autodeterminació de Catalunya, va renéixer la comunitat nacional dels catalans. Hi era, de sempre, però ha ressorgit i necessita expressar-se i fer-se forta.

Per això, hi ha tantes referències, dins d'aquest espai, al mandat del primer d'octubre: a tot el que ens uneix com a catalans i tot el que podem aspirar col·lectivament.

El bloc dels partits polítics malda per enterrar aquest ressorgiment. Sap que si creix, es fa més fort i prolifera per tot arreu, ells quedaran retratats i malparats. Hi perdran i molt. Són la vella política, el passat i un munt de privilegis.

Mirar el futur passa per la regeneració democràtica i revisar a fons els mecanismes de representació democràtica. Quan avui, després de dos anys, la gent es reconeix pel que va viure el passat primer d'octubre, sap que el teixit ja és prou fort. I

que si es revisa el sistema de representació política actual som capaços de tirar endavant igualment.

Amb llistes obertes, amb proximitat territorial, amb explicacions clares, sense opacitats volgudes,... és possible bastir els ideals republicans per unir amb renovades energies tots els catalans. No sols seria creïble, també seria necessari. Aquesta és la visió i el projecte del moviment de Primàries Catalunya, al meu entendre.

Votar com a catalans dins el marc espanyol ja és un problema de partida prou greu quan això forma part d'una suposada democràcia que ignora i persegueix els drets dels pobles, o fins i tot, els drets i llibertats individuals, en segons quines circumstàncies.

Davant d'això, el bloc dels partits s'han prodigat per sobreviure-hi sense cap opció real per poder sortir de la seva teranyina (subvencions per resultats electorals, assignacions de grups parlamentaris...). I així, la independència, l'efectiva autodeterminació, esdevé un miratge. Una simple aspiració, "sense efectes jurídics" com diuen obertament, mil vegades.

L'alternativa, com seria el cas per exemple del moviment de Primàries Catalunya, implica crear dinàmiques polítiques prèvies, pròpies i efectivament autònomes, de dinamització política. I només d'acord amb això, i no a eventuais negociacions de poders amb visió espanyola ja establerts, accedir a les institucions. I un cop dins les institucions, regirar-se contínuament mirant els electors de les primàries a la cara per, d'una banda, convertir les institucions en eines útils als objectius d'alliberament nacional i, de l'altra, sotmetre-les radicalment a les normes democràtiques.

L'autodeterminació neix d'una convicció compartida de protecció i seguretat, i per això és patrimoni de les nacions, pobles o col·lectivitats, ja que és la forma més fàcil d'organitzar-se sota les màximes de confiança i complicitat.

Fer servir els pobles, nacions o col·lectivitats per a fins que no siguin nobles i transparents és el que fan els règims autoritaris, feixistes o comunistes i, fins i tot, algunes suposades democràcies que usen les regulacions d'estat de dret com escut.

Vet aquí perquè la regeneració democràtica també és la revolució pendent dels catalans i catalanes. I aquesta és possible, de manera ordenada, amb Primàries Catalunya, tal com s'ha vist fins ara.